

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Țurcan Anatolie,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari D., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Poclit Vasile V.xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Poclit Vasile D.xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Ivanov Vitalie xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.04.2017 - 18.01.2019;

Instanța de apel: 06.02.2019 - 24.06.2019;
29.01.2020 - 16.12.2020;

Instanța de recurs: 04.09.2019 - 10.12.2019;
11.03.2021 - 01.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătorească Cimișlia, sediul Leova, din 18 ianuarie 2019 a fost încetat procesul penal în privința lui *Poclit Vasile V.* învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Poclit Vasile V. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și a fost condamnat în baza acestei Legi, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, ce constituie suma de 8000 (opt mii) lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

Poclit Vasile D. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal și a fost condamnat în baza acestei Legi, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ce constituie suma de 12000 (douăsprezece mii) lei cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul reparației automobilelor pe un termen de 2 (doi) ani.

Ivanov Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal și a fost condamnat în baza acestei Legi, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie suma de 14000 (paisprezece mii) lei cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul reparației automobilelor pe un termen de 3 (trei) ani.

A fost încetat procesul pe acțiunea civilă intentată în cadrul procesului penal.

A fost ridicat sechestrul aplicat prin încheierile Judecătorei Cahul din 17 martie 2017 asupra bunurilor imobile care aparțin cu drept de proprietate cet. *Poclit Vasile* și anume: apartamentul, situat pe adresa or. Leova, str. xxxx 49, ap. xx și asupra bunurilor imobile care aparțin cu drept de proprietate cet. *Poclit Vasile D.*, și anume: terenul, casa de locuit individuală, garajul și construcție accesorie (șură/magazie), toate situate pe adresa r-nul Leova, s. Sărata Nouă, str. xxxxxxxx.

A fost respinsă ca neîntemeiată, cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că *Poclit Vasile V.* activând în calitate de șofer al Inspectoratului de Poliție Leova, astfel, conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu a căruia intră responsabilitatea de integritatea și gestionarea mijloacelor de transport de serviciu, în perioada de timp cuprinsă între lunile octombrie-decembrie 2015, aflându-se în or. Leova, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, acționând intenționat, având ca atribuții de serviciu conform fișei de post să cunoască perfect actele normative de bază și ordinele MAI și IGP ce reglementează activitatea de serviciu, să cunoască perfect obligațiunile de serviciu; contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art. 4 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, potrivit căruia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile

legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, transparenței, contrar prevederilor Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006; din alte interese personale, în scopul tănuirii deteriorării grave a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numerele de înmatriculare MAI xxxx, condus de către acesta, în momentul când a fost implicat în accident rutier la data de 20.10.2015 în mun. Chișinău, a procurat un alt automobil de același model și a organizat ca de către *Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie*, prin metoda decupării numărului caroseriei și înlocuirii motorului de la mijlocul de transport deteriorat, să fie falsificate elementele de identificare ale autovehiculului, cauzând astfel daune în proporții considerabile persoanei juridice, în sumă totală de 21414,28 lei.

Tot el, în calitate de organizator, de comun acord cu *Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie*, urmărind un scop unic infracțional de a falsifica numărul de identificare a caroseriei mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numerele de înmatriculare MAI xxxx, automobil ce a fost implicat anterior în accident rutier la data de 20 octombrie 2015 în mun. Chișinău, fiind condus de către *Poclit Vasile*, în perioada anului 2015, aflându-se în or. Leova, a organizat și dirijat ca *Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie* să efectueze modificări totale la elementele de identificare ale mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, procurat pentru înlocuirea vehiculului de model „Mercedes Sprinter 208” cu numerele de înmatriculare MAI xxxx, prin șlefuirea stratului de suprafață a metalului și sudarea unei plăcuțe metalice pe mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, pe care este imprimat numărul actual cu conținutul „WDBxxxxxxxRxxxxx”, care identifică automobilul de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numărul de înmatriculare MAI xxxx, însă plăcuță dată a fost sudată peste zona unde a fost imprimat de către uzina constructoare numărul de identificare inițial al autovehiculului dat, plăcuță în cauză fiind extrasă de la o altă caroserie „Panel Van” de marcă „Mercedes-Benz Sprinter” cu caracteristici similare de lungime, transport încărcătură, dotare motor, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr.884 din 26.07.2016.

Poclit Vasile D. de comun acord cu *Poclit Vasile V.*, șofer al Inspectoratului de Poliție Leova și *Ivanov Vitalie*, urmărind un scop unic infracțional de a falsifica numărul de identificare a caroseriei mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numerele de înmatriculare MAI xxxx, automobil ce a fost implicat anterior în accident rutier la data de 20 octombrie 2015 în mun. Chișinău, prin ștergere și înlocuire, în perioada anului 2015, aflându-se în or. Leova, au supus modificării totale prin șlefuirea stratului de suprafață a metalului și sudarea unei plăcuțe metalice pe un alt mijloc de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, pe care este imprimat numărul actual cu conținutul „WDBxxxxxxxRxxxxx”, care identifică automobilul de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numărul de înmatriculare MAI xxxx, însă plăcuță dată a fost

sudată peste zona unde a fost imprimat de către uzina constructoare, numărul de identificare inițial al autovehiculului dat, plăcuță în cauză fiind extrasă de la o altă caroserie „Panel Van” de marcă „Mercedes-Benz Sprinter” cu caracteristici similare de lungime, transport încărcătură, dotare motor, care a fost confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 884 din 26.07.2016.

Ivanov Vitalie de comun acord cu *Poclit Vasile V.*, șofer al Inspectoratului de Poliție Leova și *Poclit Vasile D.*, urmărind un scop unic infracțional de a falsifica numărul de identificare a caroseriei mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numerele de înmatriculare MAI xxxx, automobil ce a fost implicat anterior în accident rutier la data de 20 octombrie 2015 în mun. Chișinău, prin ștergere și înlocuire, în perioada anului 2015, aflându-se în or. Leova, au supus modificării totale prin șlefuirea stratului de suprafață a metalului și sudarea unei plăcuțe metalice pe un alt mijloc de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, pe care este imprimat numărul actual cu conținutul „WDBxxxxxxRxxxxx”, care identifică automobilul de model „Mercedes Sprinter 208”, cu numărul de înmatriculare MAI xxxx, însă plăcuță dată a fost sudată peste zona unde a fost imprimat de către uzina constructoare numărul de identificare inițial al autovehiculului dat, plăcuță în cauză fiind extrasă de la o altă caroserie „Panel Van” de marcă „Mercedes-Benz Sprinter” cu caracteristici similare de lungime, transport încărcătură, dotare motor, care în cazul dat a fost confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 884 din 26.07.2016.

S-a reținut că acțiunile enunțate mai sus, în privința lui *Poclit Vasile V.*, au fost calificate potrivit rechizitoriului conform art. 327 alin.(1) Cod penal și art. 276 alin.(2) lit. b) Cod penal – folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și falsificarea numărului de identificare ale caroseriei prin ștergere, înlocuire, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane. Ulterior, prin ordonanța procurorului de modificare a învinuirii din 30 noiembrie 2018 pentru inculpatul *Poclit Vasile V.*, acțiunile au fost încadrate potrivit art. 327 alin. (1) Cod penal: după semnele calificative: „folosirea intenționată de către o persoana publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice” și art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: „organizator, persoana care a organizat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și dirijarea realizării ei, adică organizarea și dirijarea realizării infracțiunii de falsificarea numărului de identificare a caroseriei prin ștergere și înlocuire: dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane”, calificare reținută de instanța de fond.

Acțiunile incriminate lui *Poclit Vasile D.*, au fost calificate conform rechizitoriului la art. 276 alin.(2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova – falsificarea numărului de identificare ale caroseriei prin ștergere, înlocuire, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane. Ulterior, prin

ordonanța procurorului de modificare a învinuirii din 21 mai 2018 pentru inculpatul Poclit Vasile D. în baza art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal: după semnele calificative: „complice, persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente, precum și persoana care a promis dinainte că va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia, adică complice la comiterea de falsificarea numărului de identificare a caroseriei prin ștergere și înlocuire, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane”, calificare reținută de instanța de fond.

Acțiunile imputate lui *Ivanov Vitalie*, au fost calificate conform rechizitoriului la art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal – falsificarea numărului de identificare al caroseriei prin ștergere, înlocuire, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane. Ulterior, prin ordonanța procurorului de modificare a învinuirii din 21 mai 2018, pentru inculpatul Ivanov Vitalie în baza art. 42 alin. (2), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: „autor, persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, adică, autor al infracțiunii de falsificarea numărului de identificare a caroseriei prin ștergere și înlocuire, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane”, calificare reținută de instanța de fond.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Șcheau Igor cu inculpatul Poclit Vasile V., prin care au solicitat casarea, în parte, a sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună achitarea inculpatului Poclit Vasile pe marginea învinuirii aduse, din motivul lipsei faptului infracțiunii în acțiunile acestuia.

În motivarea apelului au indicat că:

- de către D.G.T. Sud a C.N.A. pe data de 26.02.2016 a fost începută urmărirea penală în cadrul cauzei penale cu nr. 2016970158, în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal;

- la data de 29.09.16 a fost începută urmărirea penală în cauza penală cu nr. 2016970603, în temeiul bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 Cod penal;

- la data de 04.10.2016 cauzele penale menționate supra au fost conexe,, atribuindu-se cauzei penale vizate nr. 2016970158;

- la data de 07.02.2017, Poclit Vasile a fost audiat în calitatea procesuală de bănuit, iar pe data de 13.04.2017, acesta a fost audiat în calitatea procesuală de învinuit. În aceeași zi învinuitului i-au fost prezentate materialele cauzei penale vizate.

- apărătorul a făcut trimitere la legislația națională și internațională pertinentă cazului;

- prima instanță, apreciind în mod eronat probele din cadrul cauzei penale vizate, ignorând existența de dubii în probatoriul administrat în fața instanței de judecată care urmau a fi interpretate numai în favoarea nevinovăției inculpatului

Poclit Vasile dar și ignorând o parte dintre abaterile de la rigorile de procedură penală, în mod pripit a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal pe un capăt de acuzare în privința inculpatului Poclit Vasile, deși urma să-l achite pe acesta pe ambele capete de învinuire;

- în cadrul prezentei cauze penale de către partea acuzării nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Poclit Vasile pentru comiterea infracțiunilor incriminate;

- inculpatul este judecat penal, incriminându-i-se o învinuire cu două capete de acuzare în temeiul art. 276 alin. (2) lit. b) și art. 327 alin. (1) Cod penal. Pe marginea învinuirii pe art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, a precizat că, legiuitorul a stabilit o serie de condiții cu caracter obiectiv și subiectiv pentru existența infracțiunii vizate. Conform învinuirii, pe marginea capătului de acuzare în temeiul art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, inculpatul Poclit Vasile nu a tăinuit faptul comiterii de către el a accidentului rutier, comunicând despre acest fapt conducerii IP Leova, în acest sens fiind efectuată o anchetă de serviciu din cadrul SMO a IP Leova, care s-a finisat prin faptul că inculpatul s-a obligat să asigure repararea unității de transport deteriorată, din contul mijloacelor proprii (V. 1, f.d. 79);

- la fața locului în urma accidentului din data de 20.10.2015, a fost chemată poliția, în urma cărui fapt a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care inculpatul a fost recunoscut culpabil pentru comiterea contravențiilor reglementate de art. 229 alin. (3) și art. 242 alin. (1) Cod contravențional, aplicându-i-se sancțiunea contravențională sub formă de amendă pe care acesta a achitat-o (V. 1, f.d. 125, 126);

- inculpatul Poclit Vasile a asigurat transportarea unității de transport vizate de la IP Leova la casa tatălui său Poclit Vasile D. din r-nul Leova, sat. Sărata Nouă, unde a decurs de facto reparația unității de transport vizate. În privința aspectului privind procurarea unui automobil de model similar celui deteriorat, falsificării nr. de identificare a unității de transport vizate în speță, prin metoda decupării numărului caroseriei și înlocuirii motorului de la mijlocul de transport deteriorate – a precizat că de facto inculpatul a indicat clar că de reparația unității de transport vizate s-a ocupat anume tatăl său Poclit Vasile D. menționat supra, căruia pentru reparația unității de transport vizate inculpatul i-a transmis suma de 40000 lei, solicitând ca reparația dată să fie făcută în limitele legii, despre acest aspect indicând de facto, destul de clar inculpații Poclit Vasile D. (V. 1, f.d. 214) și Ivanov Vitalie (V. 1, f.d. 204) atât în cadrul audierii acestora în calitate de bănuiți și învinuiți cât și în cadrul audierii acestora ca inculpați în cadrul judecării cauzei penale vizate;

- a menționat că declarațiile inculpaților vizați coroborează cu declarațiile inculpatului Poclit Vasile D. și între acestea nu au existat careva contradicții nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul judecării cauzei penale în fond. A specificat apărarea că, inculpații Poclit Vasile D. dar și Ivanov Vitalie au indicat

clar asupra faptului că de facto Poclit Vasile nu cunoștea despre procedura de reparație a autovehiculului vizat - adică în particular asupra etapelor de reparație, provenienței pieselor de schimb, materialelor de reparație, specificului și duratei lucrărilor;

- a indicat că de facto în cadrul prezentei cauze penale doar de către un singur subiect și anume martorul Teacă Anatolie au fost oferite declarații de învinuire contra inculpatului Poclit Vasile în cadrul audierii în ședința de judecată în fața primei instanței. Iar declarațiile martorului Teacă Anatolie urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată, ca fiind declarații cu conținut dubios și contradictoriu, determinate de poziția ostilă a martorului vizat față de colaboratorii de poliție și conducerea Inspectoratului de Poliție Leova, fapt ignorat pripit de prima instanță;

- în opinia sa la originea prezentei cauze penale se află un act de denunțare (sesizare) depusă de martorul Teacă Anatolie în adresa DGT Sud a CNA prin care acesta deplânge existența unei serii de pretinse ilegalități care ar fi fost comise de conducerea IP Leova, de șeful IP Leova și alți colaboratori ai IP Leova, invocând de asemenea și faptul că de către conducerea IP Leova, acesta prin diverse mijloace ilegale ar fi fost eliberat din funcția de colaborator deținută anterior în cadrul IP Leova (V. 1, f.d. 23);

- din conținutul măsurilor de constatare și cercetare efectuate pe marginea sesizării vizate (V. 1, f.d. 24-73), este clar doar că, în cazul episodului privind pretinsa falsificare a elementelor de înmatriculare a unității de transport vizate, au fost depistate careva aspecte de fapt care ar corespunde într-o oarecare măsură cu alegațiile numitului Teacă Anatolie, care a invocat că, conducerea IP Leova și anume șeful acestuia ar fi condus și organizat pretinsa falsificare despre care invocă martorul vizat. Din declarațiile făcute de Teacă Anatolie a reiterat că, se denotă clar faptul că acesta a fost eliberat ilegal din funcția deținută la IP Leova și că are relații ostile cu conducerea IP Leova și alți colaboratori ai IP Leova (V. 1, f.d. 24). De facto, martorul vizat indică clar că are relații de ostilitate vizate și anume din aceste motive a și depus sesizarea vizată și a dat depoziții ca martor în cadrul cauzei penale vizate (mai mult decât atât plângerea în adresa DGT Sud a CNA dar și audierile acestuia au fost făcute anume după eliberarea din funcția deținută, fapt ignorat de prima instanță) la caz, a specificat că, martorul vizat precizează despre faptul că acesta, s-ar fi deplasat la garajul inculpatului Ivanov Vitalie unde a intrat cu scopul de a-l vizita, observând un autovehicul de model Mercedes Sprinter cu nr. MAI, după care la fața locului ar fi venit cu un autovehicul de serviciu inculpatul Poclit Vasile și colaboratorul IP Leova, Mihail Gherman. În același sens, martorul Teacă Anatolie menționează că ar fi văzut faptul că autovehiculul vizat se afla în garajul lui Ivanov Vitalie. De asemenea același martor a specificat că fiind în serviciu inculpatul Poclit Vasile i-ar fi povestit că acesta la indicația șefului IP Leova, ar fi falsificat elementele de identificare a autovehiculului menționat în speță. La caz, a menționat că, declarațiile lui Teacă Anatolie se contrazic vădit cu declarațiile date de către

martorul Gherman Mihail, având în vedere rigorile dreptului la un proces echitabil conform art. 6 par. 1 al CEDO; art. 1, art. 66-69 Cod de procedură penală, este dreptul inculpatului Poclit Vasile de a solicita audierea martorilor și la faza de judecare a cauzei penale - iar ne audierea cărorva martorii la faza de urmărire penală nu este un temei de a aprecia critic declarațiile acestora, mai ales în condițiile în care atât martorul Gherman M. cât și martorii Ivnaov I., Vîlcu T. și Bucicov T. au fost audiați sub jurământ în fața instanței de judecată, ambele părți ale procesului penal (adică atât acuzarea cât și apărarea) având drepturi egale în procesul audierii acestor martori;

- în sensul laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, a precizat că, partea acuzării nu a putut demonstra existența uniunii de intenții ale celor 3 inculpați în scopul falsificării elementelor de identificare a autovehiculului vizat în speță. Or, urmează ca partea acuzării în contextul prezentei cauze penale având în vedere obiectul învinuirii la caz, să poată proba cu certitudine faptul că anume toți cei 3 inculpați ar fi acționat coroborat cu scopul unic de falsificare a elementelor de identificare a unităților de transport vizate. Or, rigorile art. 42 Cod penal, (care de facto se aplică în cazul infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) CP - care este o componentă cu participare calificată - „comisă de două ori mai multe persoane”) sunt inaplicabile la caz în privința inculpatului Poclit Vasile, or faptul că inculpatul Poclit Vasile a transmis unitatea de transport vizată inculpatului Poclit Vasile D. pentru efectuarea reparației acestuia, contra unei sume de bani, nu este o circumstanță de fapt de natură de a proba faptul că acesta a comis infracțiunea de falsificare a elementelor de identificare a unității de transport incriminată acestuia conform art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- consideră inacceptabilă poziția instanței de judecată de a califica pretinsele acțiuni ilegale ale inculpatului Poclit Vasile în temeiul art. 276 și 327 Cod penal, or conform redacției acestor două infracțiuni în Codul penal, rezultă clar că infracțiunea prevăzută de art. 276 este o normă specială în raport cu art. 327 Cod penal (mai mult decât atât norma de la art. 276 Cod penal alin. (2) lit. a) conținând componenta agravată de comitere a infracțiunii vizate „prin folosirea situației de serviciu”. În acest sens, critică poziția acuzării de a califica pretinsele acțiuni ilegale ale inculpatului în temeiul art. 276 și 327 Cod penal, așa cum potrivit art. 116 Cod penal, atestă o concurență dintre o normă specială (art. 276 CP) și alta generală (art. 327 Cod penal), componenta de la art. 276 Cod penal referindu-se anume la aspectele faptice legate de falsificare elementelor de identificare a unităților de transport, iar în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială;

- potrivit învinuirii în temeiul art. 327 Cod penal, acuzarea a reținut că: „din alte motive personale în scopul tănuirii deteriorării grave a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208” cu numerele de înmatriculare MAI 7101, condus de acesta, care a fost implicat în accidental rutier la data de 20.10.2015 mun. Chișinău, prin procurarea unui alt automobil de același model

și prin metoda decupării numărului caroseriei și înlocuirii motorului de la mijlocul de transport deteriorate, a falsificat elementele de identificare ale autovehiculului, cauzând astfel daune în proporții considerabile autovehiculului, cauzând astfel daune în proporții considerabile intereselor publice, în sumă totală de 149990 lei”. A specificat că, în sensul prevederii art. 327 Cod penal, legiuitorul a impus o serie de condiții pentru existența componenței de infracțiune vizată și anume: fapta de folosire intenționată a situației de serviciu de către o persoană publică și existența daunelor considerabile drepturilor și intereselor persoanei („a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin. (1) art. 327, conform Hot. Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017, în vigoare 07.12.2017”). Consideră că, acțiunile inculpatului Poclit Vasile din speță nu pot fi calificate ca fiind „folosire intenționată a situației de serviciu de către o persoană publică” or acesta a acționat în limitele dispozițiilor și rezultatelor procedurii disciplinare și anchetei de serviciu care a fost pornită în privința sa în cadrul IP Leova, și conform căreia acesta era obligat să asigure reparația din propriile mijloace a unității de transport vizate, fapt confirmat inter alia conform înscrisurilor de la materialele dosarului penal (V. I, f.d. 79, 125, 126) dar și conform declarațiilor oferite de martorul Mihail Gherman. Astfel, inculpatul doar s-a subordonat rezultatelor anchetei de serviciu, executând prescripțiile acesteia, fapt care exclude din start aspectul pretins de „folosire” intenționată a situației de serviciu de către acesta;

- acuzarea nu a putut proba nici unitatea de intenție a celor 3 inculpați în scopul comiterii faptei de falsificare a unității de transport vizate;

- prima instanță a ignorat total, de a examina prin prisma prevederilor art. 6, 7 ale CEDO și practicii CtEDO argumentele apărării privind ilegalitatea înaintării învinuirii inculpatului;

- consideră că, sub aspect procesual, au fost admise o serie de abateri grave de la rigorile procedurii penale, care afectează în corpore mersul procedurii penale la caz, urmând a fi constatate de instanța de judecată (care a constatat doar o parte din aceste abateri). Procesul-verbal de ridicare din 24.02.16, efectuată în cadrul procesului penal, de către OUP, Sîrf D. (f.d. 76) contravine vădit ordonanței de ridicare dispusă de același OUP pe data de 24.02.16, prin care se dispune ridicarea mijlocului de transport Mercedes Sprinter cu n/î MAI 7101, pe când de facto se efectuează și ridicarea copiei încheierii anchetei de serviciu pe marginea accidentului rutier și planșa fotografică, care în genere nu sunt indicate în ordonanța de ridicare. Privitor la demersul privind antrenarea specialistului în cadrul procesului penal din 25.02.17, emisă de OUP Sîrf D. (f.d. 86) a fost efectuat în cadrul procesului penal cu nr. 20161560013, adică până la începerea urmăririi penale ceea ce contravine, prevederilor art. 93 Cod de procedură penală;

- consideră că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț al lui Poclit Vasile, în cadrul cauzei penale cu nr. 2016970158 (f.d. 189), acestuia i-a fost

comunicată pe data de 07.02.17, privitor la două capete de bănuială, în temeiul art. 327 alin. (1) și 276 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. La 29.09.16, prin ordonanța de începerea a urmăririi penale emisă de către OUP Sîrf D. a fost dispusă începerea UP în cadrul cauzei penale cu nr. 2016970603, dispunându-se: „începerea urmăririi penale pe faptul falsificării numerelor de identificare a caroseriei mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208” cu n/î MAI 7101, de către Poclit Vasile și persoane necunoscute în baza art. 276 alin. (2) lit. b), c) Cod penal”. Urmărirea penală este începută la caz pe persoană și nu pe fapt, indicându-se clar că se bănuiește anume Poclit Vasile de comiterea infracțiunii vizate. În condițiile art. 6 par. 1 al CEDO și practicii CtEDO citate supra, această ordonanță se integrează perfect în noțiunea de acuzație penală, determinată de reținerea existenței bănuielii rezonabile de către organul de urmărire penală. Din momentul emiterii aceste ordonanțe, numitul Poclit Vasile deja a dobândit de facto calitatea procesuală de bănuț, iar reînaintarea acestei calități pe data de 07.02.17, adică după aproximativ 5 luni din momentul începerii urmăririi penale încalcă grav principiul *non bis in idem*, fiind contrară art. 22 Cod de procedură penală și deoarece viciază însuși calitatea procesuală a lui Poclit Vasile - duce la nulitatea absolută a ordonanței vizate:

- privitor la ordonanța din 13.04.17, privind punerea sub învinuire a lui Poclit Vasile, în cadrul cauzei penale cu nr. 2016970158, a precizat că, deoarece calitatea de bănuț a fost obținută de facto de către numitul Poclit Vasile pe data de 29.09.16, privitor la capătul de învinuire în temeiul art. 276 CP - înaintarea învinuirii fiind dispusă peste aproximativ 7 luni din acel moment, motive din care consideră că, au fost încălcate prevederile imperative citate supra ale art. 63 Cod de procedură penală;

- ordonanța privind modificarea acuzării din 21 mai 2018 menționată supra este de asemenea lovită de nulitatea absolută din motiv că, ordonanța vizată are la baza sa o altă ordonanță mai veche privind înaintare a învinuirii din 13.04.2017, emisă cu încălcarea prevederilor imperative ale legislației procesual-penale, conform celor descrise mai sus; conform rigorilor principiului „fructului pomului otrăvit” și această ultimă ordonanță de modificare a acuzării inculpatului Poclit Vasile este viciată de nulitatea absolută, iar sub aspectul învinuirii înaintate ordonanța a fost viciată de la înaintarea învinuirii vizate, motive din care, în opinia apărării, urmează a fi constatată nulitatea absolută a ordonanței în cauză, cu excluderea acesteia din dosarul vizat. Deși prima instanță a constatat aceste abateri (în partea înaintării ilegale a învinuirii în temeiul art. 276 Cod penal inculpatului Poclit Vasile totuși aceasta, în mod pripit, a dispus încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, deși având în vedere lipsa faptului infracțiunii în acțiunile acestuia inculpat conform celor descrise supra; urma a achita inculpatul pe marginea învinuirii aduse (or încetarea procesului penal operată de prima instanță este pe temei de nereabilitare a inculpatului spre deosebire de achitarea care urma a fi dispusă în mod legal în acest sens);

- atestă o discontinuitate a urmăririi penale, pentru perioada 01.09.16-30.10.16, având în vedere faptul modificărilor operate la Codul de procedură penală, menționate supra, intrate în vigoare pe data de 01.08.16, prelungindu-se urmărirea penală până pe data de 30.10.16, prin ordonanța din 26.08.16, până la soluționarea chestiunilor de competență în exercitarea urm. penale, în lipsa unor circumstanțe de urgență, contrar legislației procesual-penale. Or, în condițiile legislației procesual-penale atât demersul de prelungire a termenului de urmărire penală cât și ordonanța de prelungire a acestui termen, urmează a fi făcută de autoritatea competentă procesual - fapt încălcat în speță conform celor indicate supra. Având în vedere că prin aceste abateri s-au încălcat rigorile de competență după materie în exercitarea UP, expediindu-se ilegal în instanța de judecată o cauză penală cu termenul de urmărire penală întrerupt (fiind încălcate și rigorile privind sesizarea instanței), se impune constatarea acestor abateri, care în condițiile art. 251 CPP - practic viciază cu nulitate și toate actele procesuale efectuate în cadrul cauzei penale vizate după data de 01.09.16;

- datorită întreruperii vizate dar și înaintării ilegale a învinuirii inculpatului în cadrul urmăririi penale, toate acțiunile procesuale care au avut loc după data de 01.09.2016 (data din care începe în speță întreruperea în termenul de urmărire penală), sunt nule inclusiv și expedierea cauzei penale vizate cu rechizitoriu pentru soluționare în fond în primă instanță, ca fiind acțiuni procesuale care au fost efectuate contrar art. 20, 52, 259 Cod de procedură penală citate supra;

- partea acuzării nu a fost demonstrat convingător faptul infracțiunii pe nici unul dintre capetele de acuzare aduse inculpatului Poclit Vasile, ținând cont de aspectele citate supra;

- prima instanță a fost extrem de subiectivă la aprecierea probelor din materialele dosarului, axându-se doar pe latura acuzării, ignorând dubiile din probatoriul administrat care urmau a fi interpretate numai și numai în favoarea nevinovăției inculpatului, aspecte care dovedesc faptul că prima instanță a ignorat în mod vădit rigorile art. 8, 101 CPP citate supra.

3.2 Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Ivanov Vitalie, prin care a solicitat casarea sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința lui Ivanov Vitalie pe art. 42 alin. (2), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal să fie încetat în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În motivarea apelului au indicat că:

- prima instanță a constatat greșit faptul că Ivanov Vitalie a comis infracțiunea dată în complicitate cu Poclit Vasile, or toate probele cauzei inclusiv și din declarațiile inculpaților Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D. se constată clar că această infracțiune ei au comis-o în doi, fără participarea și cunoașterea lui Poclit Vasile, ultimul cunoscând doar despre lucrările de reparație a automobilului nu și de falsificarea numărului de identificare a mijlocului de transport;

- prima instanță în mod absolut greșit nu a satisfăcut demersul apărării

privind încetarea cauzei penale în privința inculpatului Ivanov Vitalie în legătură cu intervenirea actului de amnistie;

- în partea în care prima instanță a argumentat decizia sa de a-l recunoaște pe Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D. că au comis infracțiunea prevăzută de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, în complicitate cu Poclit Vasile, se menționează că, instanța a reținut ca fiind veridice declarațiile lui Teacă Anatolie precum că ultimul ar fi intrat în gospodăria lui Ivanov Vitalie situată în or. Leova și ar fi văzut că era tăiat numărul de la microbuzul poliției și era pus la microbuzul neînmatriculat iar acest fapt din discuții a fost confirmat și de către Ivanov Vitalie și Poclit Vasile;

- consideră aceste aprecieri ale instanței ca fiind subiective și neîntemeiate. Or, toate probele cauzei denotă faptul că reparația automobilului a avut loc în s. Sărata Nouă, r. Leova la domiciliul lui Poclit Vasile D. unde a fost adus microbuzul deteriorat cu numerele MAI și microbuzul procurat de Poclit Vasile D. pentru piese de schimb, fapt care a fost recunoscut și de către Ivanov Vitalie;

- prima instanță în lipsa cercetării la fața locului la domiciliul lui Ivanov Vitalie din or. Leova, și în lipsa cărorva probe obiective și pertinente asupra celor declarate de Teacă Anatolie, declară ca fiind constatat faptul că infracțiunea a fost comisă la domiciliul lui Ivanov Vitalie din or. Leova, ceea ce vine în contradicție cu materialele cauzei și se bazează doar pe presupuneri;

- declarațiile lui Teacă Anatolie la acest capitol nu corelează absolut cu nici o probă din dosar și denunțul său a fost depus la CNA doar ca scop de răzbunare asupra șefului IP Leova Sîrbu Andrei și a altor persoane cu funcție de răspundere din cadrul acestei instituții care l-au concediat din cadrul organelor afacerilor interne;

- din declarațiile martorului Gherman Mihail date în ședința de judecată că nu a avut careva întâlniri cu Ivanov Vitalie sau cu Teacă Anatolie în perioada menționată de ultimul, nu a fost prezent la reparația mijlocului de transport ce aparține IP Leova. Dânsul a menționat că nu cunoaște nimic despre modul de reparare a automobilului ce figurează pe dosar și cine s-a ocupat de acest lucru iar declarațiile date de Teacă Anatolie, împotriva sa au un caracter de răzbunare deoarece el i-a făcut ancheta de serviciu pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate ce s-a soldat cu concedierea lui Teacă Anatolie din cadrul IP Leova. A făcut trimitere la declarațiile martorului Ivanov Ivan, date în cadrul ședinței primei instanțe;

- în cadrul cercetării judecătorești martorii Vîlcu Tudor și Bucicov Petru au confirmat faptul că în perioada de referință microbuzul poliției era la domiciliul lui Poclit Vasile D. din s. Sărata Nouă, r. Leova, unde s-a aflat mai mult de o lună de zile. Acest lucru confirmă veridicitatea declarațiilor date de către Ivanov Vitalie referitor la locul comiterii infracțiunii deoarece aceste probe corelează între ele și demonstrează caracterul neobiectiv al constatărilor primei instanțe cu referire la locul de comitere a infracțiunii ca fiind în or. Leova la domiciliul lui Ivanov Vitalie;

- critica instanței cu privire la nesolicitarea audierii martorilor Gherman M., Ivanov I., Vîlcu T. și Bucicov P. în cadrul urmăririi penale este una nefondată. Constatările primei instanțe cu privire la locul de comitere a infracțiunii ca fiind or. Leova, doar în baza declarațiilor date de Teacă Anatolie, care nu corelează cu alte probe din dosar, ca fiind absolut neargumentate și au un caracter subiectiv. De fapt prezumția nevinovăției stabilită în art. 8 alin. 2 Cod de procedură penală, stabilește clar că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Or, în cazul dat prima instanță a apreciat critic prezentarea din partea apărării a martorilor în ședințele de judecată, insinuând faptul că inculpații trebuiau să demonstreze nevinovăția lor în cele invocate de acuzare încă de la faza de urmărire penală cu solicitarea audierii acestor martori de către ofițer sau procuror. Consideră că această abordare a instanței este una greșită și care vine în contradicție cu prevederile legii și respectiv prezumției de nevinovăție;

- aprecierea instanței dată declarațiilor martorului Teacă Anatolie ca fiind veridice în detrimentul celorlalte probe vine în contradicție directă cu prevederile art. 101 alin. (1)-(5) Cod de procedură penală. Astfel, în condițiile în care declarațiile lui Teacă Anatolie nu coroborează sub nici o formă cu celelalte probe din dosar consideră evident că instanța de fond i-a dat prioritate acestei probe în mod subiectiv și în contradicție cu normele procesual penale și cu circumstanțele de fapt ale cauzei;

- circumstanțele la care face referire prima instanță că infracțiunea prevăzută de art. 276 alin. (2) Cod penal a fost comisă de către Ivanov Vitalie în or. Leova și în complicitate și cu Poclit Vasile nu au fost probate în cadrul procesului de judecată, concluzii care în opinia avocatului sunt bazate pe presupuneri și declarațiile lui Teacă Anatolie, care nu coroborează cu celelalte probe. În cadrul examinării cauzei la faza de urmărire penală și a cercetării judecătorești s-a demonstrat și s-a confirmat doar circumstanțele pe care le-a recunoscut Ivanov Vitalie cu referire la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) Cod penal, deoarece cele declarate de acesta și Poclit Vasile D. corespund circumstanțelor reale ale cauzei;

- de la faza de finisare a urmăririi penale, Ivanov Vitalie a solicitat modificarea învinuirii sale cu excluderea lui Poclit Vasile din învinuirea adusă precum că ultimul ar fi fost complice la comiterea infracțiunii de falsificare a elementelor de identificare a autovehiculelor;

- Ivanov Vitalie nu a comis infracțiunea dată în complicitate cu această persoană dar a săvârșit-o împreună cu Poclit Vasile D., iar includerea în actul de învinuire a unor circumstanțe inexistente, de fapt îl împiedicau pe Ivanov Vitalie de a beneficia încă de la faza de urmărire penală de dreptul de a solicita încetarea cauzei în legătură cu intervenirea actului de amnistie;

- prima instanță în mod eronat nu a constatat prezența circumstanțelor atenuante la caz, or Ivanov Vitalie a săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă, a prevenit urmările prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite și a reparat benevol și integral paguba pricinuită, a recunoscut integral vinovăția și

a contribuit activ la descoperirea infracțiunii dând declarații cu lux de amănunte asupra circumstanțelor faptei comise;

- prima instanță în mod eronat a aplicat față de inculpatul Ivanov Vitalie pedeapsa de bază sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul reparației automobilelor pe un termen de 3 ani. Or, potrivit prevederilor art. 78 alin. (1) Cod penal se stabilește că în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă în temeiul acestei norme, iar în temeiul art. 78 alin. (2) Cod penal, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată;

- prima instanță a aplicat sancțiuni disproporționate față de Ivanov Vitalie în situația în care acesta este în prezența unui cumul de circumstanțe doar atenuante. Adică instanța putea să aplice pedeapsa sub formă de amendă la limita minimă prevăzută de norma penală iar pedeapsa complementară urma să fie înlăturată;

- acuzatorul de stat nici nu a cerut aplicarea față de inculpatul Ivanov Vitalie pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate;

- prima instanță în mod eronat a interpretat legea și în mod neargumentat a aplicat pedeapsa complementară față de Ivanov Vitalie;

- cu referire la neaplicarea amnistiei în privința inculpatului Ivanov Vitalie, pe motivele invocate de instanță că acesta și-ar fi recunoscut vinovăția parțial, a menționat că, această decizie este una greșită și nemotivată, din motiv că, Ivanov Vitalie cade sub criteriile și condițiile de aplicare a amnistiei;

- Ivanov Vitalie cade sub incidența criteriilor de aplicare a Legii nr. 210 din 29.07.2016 deoarece acesta a recunoscut faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, se căiește sincer de fapta comisă, a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, pentru prima oară a comis o infracțiune mai puțin gravă, este caracterizat pozitiv la locul de trai și alte încălcări de lege nu a avut, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat. Iar infracțiunea de care este acuzat Ivanov Vitalie prevede în calitate de pedeapsă de bază închisoarea pe un termen de până la 3 ani, iar în cadrul judecării cauzei penale inculpatul a depus o cerere scrisă prin care a solicitat aplicarea actului de amnistie în privința sa și încetarea cauzei penale;

- prima instanță neîntemeiat a refuzat aplicarea actului de amnistie în privința lui Ivanov Vitalie și încetarea cauzei penale atâta timp cât nu există nici un impediment stabilit în art. 10 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

- sentința dată contravine și prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală,

3.3 Avocatul Zagaican Vasile în numele inculpatului Poclit Vasile D. prin care a solicitat casarea sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri, cu aplicarea față de inculpatul Poclit Vasile D. a prevederilor art. 1 și 2 a Legii nr. 210 din 29 iunie 2016 (în vigoare din 09.09.2016) privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova cu liberarea lui de răspundere penală.

În motivarea apelului au indicat că:

- recunoscând vina, inculpatul Poclit Vasile D. în cadrul ședințelor de judecată a depus cerere scrisă autentic la 21 septembrie 2018 prin care a solicitat aplicarea în privința lui a prevederilor art. 2 a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, indicând în această cerere că se căiește sincer în cele comise, recunoaște vinovăția și că este achitat prejudiciul material cauzat prin infracțiune;

- instanța de judecată, însă n-a luat în considerație cererea inculpatului, căruia nu i-a fost aplicată amnistia ci a fost condamnat împreună cu ceilalți inculpați;

- instanța de judecată trebuia să aplice în privința inculpatului Poclit Vasile D. prevederile art. 1 și 2 a Legii privind amnistia cu nr. 210 din 29.07.2016 în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova cu liberarea lui de răspundere penală în legătură cu recunoașterea de către dânsul a vinovăției, căința activă a lui și restituirea pagubei materiale părții vătămate.

3.4. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Lungu prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Poclit Vasile V. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) și Cod penal, stabilindu-i drept pedeapsă, amendă în mărime de 1200 unități convenționale cu menținerea în rest în vigoare a sentinței.

În motivarea apelului au indicat că:

- prima instanță a dat o apreciere greșită a probelor;

- instanța de judecată în mod inexplicabil și neîntemeiat fără a ține cont atât de norma materială cât și de cea procesuală în vigoare, fără a constata acele erori invocate și pretinse ce ar dovedi că acestea au fost viciate sau administrate cu încălcarea nomelor Codului de procedură penală, a încetat procesul;

- Poclit Vasile prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, conform indicilor „folosirea intenționată de către o persoană publică situației de serviciu în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice” precum și infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3) Cod penal după indicii, „se consideră organizator persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni precum dirijarea și realizarea ei, și art. 276 af. (2) lit. b) Cod penal după indicii: falsificarea numărului de identificare a caroseriei /prin ștergere, și

înlocuire dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane”;

- vina acestuia de comiterea infracțiunii imputate a fost demonstrată pe deplin și anume: prin declarațiile martorilor cât și a probelor anexate la cauza penală dată și anume: declarațiile martorului Teacă Anatolie; declarațiile reprezentantului părții vătămate Bejereanu Vlad Veaceslav; ordonanța și p-v de ridicare a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter” CLI n/î MAI 7101; proces-verbal de examinare a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter” cu n/î MAI 7101, din 24 februarie 2016, cu recipisa de transmitere pentru păstrare; raportul de expertiză judiciară nr. 884 din 26 iulie 2016, prin care sa constatat faptul că numerele de identificare a caroseriei automobilului de model „Mercedes Sprinter 208” cu MAI 7101, au fost falsificate; Răspunsul primit de la IP Leova, nr. 3214 din 13.07.2016; răspunsul primit de la SPIA al MAI nr. 4/1641 din 10.08.2016; Proces-verbal de examinare a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter” cu n.fi MAI 7101 la SRL „Grand Premium” Mercedes-Centru, din 12 noiembrie 2016 cu anexe;

- prima instanță a menționat că, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, ori calitatea de bănuț în privința lui Poclit Vasile expirase de drept la data de 29 decembrie 2016, iar prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de bănuț abia la 07 februarie 2017 organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală. Consideră că, în acest sens este relevantă hotărârea Curții Constituționale prin care potrivit pct.26 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 29.03.2018 cu privire la excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin. (1) punctele 1)-3) și alin. (2) pct.3) din Codul de procedură penală (recunoașterea calității de bănuț a persoanei) (Monitorul Oficial nr.176-180/94 din 01.06.2018) prin care articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț. De asemenea, potrivit pct. 3) din alin. (2) ai aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.

4. Potrivit dispozitivului deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 iunie 2019 s-a dispus:

„Se resping ca nefondate apelurile declarate de procurorul procuraturii Anticorupție Lungu L., avocatul Rusev S. în interesele inculpatului Ivanov V., avocatul Zagaican V. în interesele inculpatului Poclit V.D., avocatul Șcheau Ig. în interesele inculpatului Poclit V.V. și inculpatul Poclit V.V.

Se menține sentința Judecătoria Cimișlia, sediul Leova, din 18 ianuarie 2019 în cauza penală privind acuzarea lui Poclit V.V. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod

penal, Poclit V.D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, Ivanov V. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal.”

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2019 au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul central, Sîrbu Lilia, de avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Poclit Vasile V. și de avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Ivanov Vitalie, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 iunie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în ordine de apel.

5.1 Pentru a decide astfel instanța de recurs ordinar a reținut următoarele:

- deficiențe în partea dispozitivă a deciziei instanței de apel, relevând că instanța vădit greșit a formulat soluția de respingere a apelurilor declarate. Or, după cum a exprimat instanța de apel conținutul dispozitivului sentinței, se poate de concluzionat că toți cei trei inculpați au fost achitați, ceea ce nu corespunde realității;

- instanțele de fond nu au analizat suficient circumstanțele incidente cauzei pentru a constata asupra oportunității aplicării amnistierii față de cei doi inculpați, Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D.;

- deși se pretinde că inculpații toți trei au comis infracțiunea prevăzută de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, totuși prejudiciul cauzat Inspectoratului de Poliție Leova a fost achitat și încasat doar de la cei doi inculpați, care au recunoscut comiterea acestei fapte, adică de la Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D.;

- este inacceptabil faptul că instanța de apel, neanalizând de fapt actele cauzei, neluând în considerare ordonanța de modificare a învinuirii în privința lui Poclit Vasile V. a reținut în sarcina acestuia semne de calificare juridică a faptei declarate anterior neconstituționale. Or, chiar dacă instanța de apel, pe acest capăt de acuzare a menținut condamnarea inculpatului respingând solicitarea părții apărării privind achitarea lui Poclit Vasile V., în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, totuși reținerea la calificare a unor elemente contrare actelor cauzei denotă superficialitatea cu care a fost examinată aceasta;

- la etapa judecării apelurilor, părțile au venit cu mai multe argumente neapreciate corespunzător de către instanța de apel, și respinse, la general de către Colegiul Judiciar.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2020 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție Lungu Lilian, admise apelurile declarate de avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Ivanov Vitalie, avocatul Zagaican Vasile în numele inculpatului Poclit Vasile, avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Poclit Vasile și inculpatul Poclit Vasile, casată parțial sentința în latura penală privind acuzarea lui Poclit Vasile V. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, Poclit Vasile D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod

penal, Ivanov Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanța după cum urmează:

Poclit Vasile a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, din motivul că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost încetat procesul penal în privința lui **Poclit Vasile D.** pe art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal și **Ivanov Vitalie** pe art. **42 alin. (5)**, 276 alin. (2) lit. b) Cod penal în temeiul prevederilor art. 1 și 2 a Legii privind amnistia cu nr. 210 din 29.07.2016, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest sentința judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 18 ianuarie 2019, a fost menținută.

6.1 Instanța de apel: referitor la învinuirea inculpatului Poclit Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, a ajuns la concluzia că Poclit Vasile urmează să fie achitat din următoarele considerente:

A constatat, că la pronunțarea sentinței prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, care a dus la pronunțarea unei sentințe distorsionate de la cerințele de conținut ale respectivului act, cât și la stabilirea eronată a culpei inculpatului Poclit Vasile în partea acuzării acestuia în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, fapt ce denotă superficialitatea cu care a fost examinată cauza. Eroarea aplicării de către prima instanță a legii, este soldată cu judecarea eronată a cauzei, în partea ce ține de condamnarea inculpatului Poclit Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și determină necesitatea casării parțiale a sentinței atacate și pronunțării unei noi hotărâri, prin care se achită Poclit Vasile de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, din motivul că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că, potrivit actului de sesizare a instanței, Poclit Vasile a fost învinuit că: *„activând în calitate de șofer al Inspectoratului de Poliție Leova, astfel, conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu a căruia intră responsabilitatea de integritatea și gestionarea mijloacelor de transport de serviciu, în perioada de timp cuprinsă între lunile octombrie-decembrie 2015, aflându-se în or. Leova, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, acționând intenționat, având ca atribuții de serviciu conform fișei de post să cunoască perfect actele normative de bază și ordinele MAI și IGP ce reglementează activitatea de serviciu, să cunoască perfect obligațiunile de serviciu; contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege, să respecte*

regulamentul intern; contrar prevederilor art. 4 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, potrivit căruia activitatea poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, transparenței, contrar prevederilor Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006; din alte interese personale, în scopul tănuirii deteriorării grave a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 208”, cu n/î MAI 7101, condus de către acesta, în momentul când a fost implicat în accident rutier la 20.10.2015 în mun. Chișinău, a procurat un alt automobil de același model și a organizat ca, Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie, prin metoda decupării numărului caroseriei și înlocuirii motorului de la mijlocul de transport deteriorat, să fie falsificate elementele de identificare ale autovehiculului, cauzând astfel daune în proporții considerabile intereselor publice, în sumă totală de 149990 lei.”

Potrivit rechizitoriului, în drept, faptele inculpatului Poclit Vasile au fost încadrate juridic de către procuror în temeiul: „art. 327 alin. (1) Cod penal, folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.” (f.d. 329, vol. I)

Instanța de apel a reținut că, la etapa examinării cauzei de către prima instanță, procurorul a intervenit cu ordonanță de modificare a învinuirii, concretizând în aceasta că acțiunile lui Poclit Vasile se subscriu infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, însă având semnele calificative: „folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”. (f.d. 80-82, vol. II)

Modificarea învinuirii a fost motivată prin faptul că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 327 Cod penal și a fost recunoscut constituțional textul „*a situației de serviciu*” din aceeași normă, în măsura în care, se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege. Din calificarea acțiunilor lui Poclit Vasile în paza art. 327 alin. (1) Cod penal, a fost introdusă sintagma „*din interes material ori din interese personale*”, în legătură cu faptul că, potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 60 din 07.04.2016 (Monitorul Oficial nr.123-127/246 din 06.05.2016) în art. 327 Cod penal la alineatul (1), textul „*în interes material ori în alte interese personale,*” a fost exclus.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, de către acuzare nu au fost prezentate probe convingătoare privitor la faptul că, în ce mod Poclit Vasile, activând în calitate de șofer al mijlocului de transport, și-a folosit situația de serviciu la schimbarea numărului caroseriei automobilului, adică, de ce anume situația sa de serviciu a dus la schimbarea numărului caroseriei mijlocului de transport sus indicat. În actul de învinuire, în calitate de normă specială, presupus comisă de către inculpatul Poclit Vasile este indicat *„art. 4 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, potrivit căruia activitatea poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, transparenței”*. Însă, această normă de drept este una generală și nu relevă specificul împuternicirilor funcționale ale unui colaborator de poliție, așa cum potrivit art. 25 Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, sunt indicate împuternicirile unui polițist în domeniul prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și menținerea ordinii publice. Împuternicirile funcționale ale lui Poclit Vasile în calitate de șofer al unei mașini de serviciu, sunt pur tehnice și nu sunt reflectate în normele Legii date. În cazul dat, activitatea lui Poclit Vasile nu este legată de îndeplinirea unor atribuții administrative și de dispoziție.

Potrivit fișei postului Inspectoratului de poliție Leova, un polițist - șofer, nivelul funcției deținute este funcție – *„funcție executorie”*. (f.d. 83 V.I). Împuternicirile funcționale ale lui Poclit Vasile în calitate de șofer nu presupune posibilitatea de a lua decizii, din punct de vedere juridic, semnificative, de ordin procedural sau de altă natură. De aceea acțiunile inculpatului Poclit Vasile nu se caracterizează ca utilizarea situației de serviciu, din motiv că, la el, în calitate de șofer al mijlocului de transport, îi lipsesc careva funcții sau atribuții oficiale.

A considerat că, calificarea acțiunilor lui Poclit Vasile potrivit art. 327 alin. (1) Cod penal este una neîntemeiată și din următoarele considerente. În speță, problema de drept referitoare la încadrarea juridică a faptei imputabile inculpatului Poclit Vasile are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

A reținut instanța de apel că, potrivit redacției infracțiunilor incriminate inculpatului Poclit Vasile, în Codul penal, rezultă că infracțiunea prevăzută de art. 276 este o normă specială în raport cu art. 327 Cod penal. Or, art. 276 Cod penal, care se referă la falsificarea elementelor de identificare a unităților de

transport de către o persoană publică (alin. (2) lit. c) al acestuia articol) este o normă „specială” în raport cu norma „generală” de la art. 327 Cod penal - ceea ce face inacceptabilă reținerea concursului de infracțiuni în cadrul prezentei cauze penale. Astfel, acțiunile inculpatului Poclit Vasile nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal. Din aceste considerente urmează a fi excluse aceste acțiuni ale inculpatului Poclit Vasile din fapta prevăzută de art. 327 alin.(1) Cod penal, imputată acestuia. În consecință, în legătură cu lipsa în acțiunile lui Poclit Vasile a elementelor constitutive ale infracțiunii, prevăzută în art. 327 alin. (1) Cod penal, acțiunile sale urmau a fi calificate potrivit art. 276 alin. (2) Cod penal. Cu toate acestea, inculpatului Poclit Vasile de asemenea i-a fost înaintată învinuire în baza acestuia articol al Codului penal. În conformitate cu prevederile art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, „sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului Poclit Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, în legătură cu lipsa elementelor acestei infracțiuni în acțiunile sale.

Cu referire la argumentul avocatul inculpatului Igor Șcheau, instanța de apel a menționat că, urmărirea penală în cadrul cauzei penale vizate, cu nr. 2016970158, a fost începută pe data de 26.02.16, de către ofițerul de urmărire penală, Sîrf D., termenul urmăririi penale fiind prelungit de mai multe ori prin ordonanțele procurorului din cadrul Serviciului Sud al Procuraturii Anticorupție, Lungu Lilian.

La data de 26 iunie 2016 de către procurorul, al Procuraturii Anticorupție Serviciului Sud, Lungu Lilian, a fost emisă ordonanță de prelungire a urmăririi penale pe cauza dată, până la data de 30 august 2016. (f.d. 89, vol. I)

Ulterior, la data de 26 august 2016 acest termen a fost prelungit până la 30 octombrie 2016. (f.d. 112, vol. I)

La data de 01 august 2016 a intrat în vigoare legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care a fost modificat inter alia și art. 269, 270/1 Cod de procedură penală, stabilind (prin modificarea CPP) că competența în efectuarea urmăririi penale pentru cazurile infracțiunilor săvârșite de colaboratorii de poliție, alții decât ofițerii de urmărire penală și ofițerii de investigații, aparțin procuraturilor teritoriale.

Deși la caz, prin ordonanța procurorului general Harunjen E., din 15.09.16 a fost stabilită competența pentru efectuarea urmăririi penale de către C.N.A.

Instanța de apel a apreciat ca fiind legale și întemeiate ordonanțele emise de procurorul în Procuratura Anticorupție serviciul Sus, Lungu Lilian.

Instanța de apel a reținut că, de către organul de urmărire penală nu au fost efectuate careva măsuri procesuale de investigație și nu au fost emise careva acte procesuale în perioada 01.08.2016 – 15.09.2016, motive din care la situația din 15.09.2016 măsurile procesuale au fost efectuate în strictă conformitate cu legea.

6.2 Cu referire la învinuirea inculpaților Poclit Vasile D. pe art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal și Ivanov Vitalie pe art. 42 alin. (2), 276 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a constatat că, probele administrate în ansamblu confirmă că, au avut loc faptele imputate, că aceste fapte au fost săvârșite de inculpații Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie, că încadrarea juridică a acestor fapte este una corectă și că ultimii sunt culpabili de săvârșirea acestei infracțiuni.

Asupra faptelor acestora, pentru care sunt găsiți culpabili Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie, instanța de apel a constatat că, la materialele cauzei sun suficiente probe care demonstrează cu certitudine vinovăția acestora în comiterea faptelor incriminate.

Instanța de apel a reținut că la data de 09 septembrie 2016 au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

A reținut ca fiind eronată concluzia primei instanțe privitor la respingerea cererii avocaților de aplicare în privința inculpaților Poclit Vasile D. și a lui Ivanov Vitalie a dispozițiilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. La caz, instanța de apel, a reținut că, la data de 21 mai 2018, inculpatul Ivanov Vitalie a depus o cerere cu privire la aplicarea în privința sa a dispozițiilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prin care a solicitat încetarea în faza de judecare a procesului penale pornită în privința lui în baza art. 42 alin. (2), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu adoptarea legii sus menționate. (f.d. 93, vol. II) La fel, cu o cerere similară s-a adresat și inculpatul Poclit Vasile D. cu privire la aplicarea în privința sa a dispozițiilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prin care a solicitat încetarea în faza de judecare a procesului penale pornită în privința lui în baza art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu adoptarea legii sus menționate. (f.d. 97, vol. II)

Instanța de apel a constatat că, inculpații Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D. întrunesc condițiile instituite de Legea nr. 210 din 29.07.2016, și în privința lui pot fi aplicate dispozițiile legale, iar procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea amnistiei.

Referitor la încetarea procesul penal în privința lui Poclit Vasile învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, instanța de apel a considerat această concluzie ca fiind una justă, iar apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian urmează a fi respins ca nefondat.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe privitor la încetarea procesului pe acțiunea civilă intentată în cadrul procesului penal, privitor la ridicarea sechestrul aplicat prin încheierile

Judecătoria Cahul din 17 martie 2017 asupra bunurilor imobile care aparțin cu drept de proprietate cet. Poclit Vasile, privitor la cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, ce s-a respins ca neîntemeiată, cât și opinia privitor la corpul delict mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter” cu n/î MAI 7101, care se află la păstrare la parcare specială a IP Leova, ce urmează a fi nimicit, motive din care la acest capitol sentința a fost menținută fără modificări.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari D. prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

7.1 În susținerea recursului procurorul a invocat:

Referitor la încetarea procesului penal în privința lui Poclit Vasile învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a menționat că: potrivit materialelor cauzei de către ofițerul de urmărire penală al DUP a DGT Sud a CNA Dmitri Sîrf, la data de 29 septembrie 2016 a emis ordonanță de începere a urmăririi penale în privința lui Poclit Vasile și a persoanei necunoscute, conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. (f.d. 10, vol. I). Ulterior, prin ordonanța din 07 februarie 2017 ofițerul de urmărire penală al DUP a DGT Sud a CNA Dmitri Sîrf, l-a recunoscut pe Poclit Vasile în calitate de bănuț, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și art. 276 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (f.d. 189, vol. I). Prin ordonanța din 13 aprilie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud, Liban Lungu, Poclit Vasile a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal. (f.d.302-304, vol. I) Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud, Lungu Liban, din 21 mai 2018 și 30 noiembrie 2018 în privința lui Poclit Vasile a fost modificată învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal. (f.d.67-69, 80-82, vol. II).

- de către instanțele de fond și apel a fost reținut ca temei de încetare a procesului penal faptul precum, *“calitatea de bănuț în privința lui Poclit Vasile, a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmăririi penale în baza art. 276 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, și anume la 29 septembrie 2016, acest termen expirând de facto la data de 29 decembrie 2016, data la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu să-i înainteze învinuirea lui Poclit Vasile în comiterea infracțiunilor imputate, sau să-l scoată de sub urmărirea penală pe acest capăt de învinuire”*. Concluzia instanțelor de fond la acest capitol, o consideră neîntemeiată, deoarece art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că *“bănuțul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuț prin*

unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț.

- noțiunea de „*acuzatie în materie penală*” trebuie înțeleasă în sensul art. 6 § 1 CEDO și urmează a fi definită ca drept „o notificare oficială, venită din partea autorităților competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde de existența sau lipsa unor repercusiuni importante pentru situația persoanei (*Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, hotărârea din 12 mai 2017, § 110*). Astfel, trebuie de reținut faptul că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț reglementate de art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală presupun în sensul Convenției „*notificarea oficială din partea autorităților competente, privind suspiciunile referitoare la comiterea fetei penale.*” Sub acest aspect instanța de recurs a evidențiat faptul că în speța dată instanțele de fond greșit au apreciat ordonanța de pornire a urmăririi penale drept un act care presupune „o notificare oficială, venită din partea autorităților competente”, or nu au urmat careva repercusiuni importante;

- consideră eronată concluzia instanțelor de fond și apel că ordonanța ofițerului de urmărire penală din 07 februarie 2017, privind recunoașterea lui Poclit Vasile în calitate de bănuț, ordonanța procurorului din 13 aprilie 2017, privind punerea sub învinuire a lui Podit Vasile și ordonanțele procurorului din 21 mai 2018 și respectiv din 30 noiembrie 2018, privind modificarea învinuirii, sunt lovite de nulitate parțială, în partea ce ține de art. 276 alin. (2) lit. b),c) Cod penal, art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel că conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală „*încălcarea oricării alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.*” Având în vedere faptul că atât apărătorul inculpatului cât și inculpatul Podit Vasile nu au invocat careva încălcări ale prevederilor legale care ar duce la anularea parțială a ordonanței ofițerului de urmărire penală din 07 februarie 2017, privind recunoașterea lui Poclit Vasile în calitate de bănuț, ordonanței procurorului din 13 aprilie 2017, privind punerea sub învinuire a lui Podit Vasile și ordonanțelor procurorului din 21 mai 2018 și respectiv din 30 noiembrie 2018, privind modificarea învinuirii, consideră că aceste ordonanțe prin neatacare în termen au fost acceptate de partea apărării;

- a menționat faptul că concluzia instanțelor de fond și apel cu privire la încetarea procesului penal în privința inculpatului Poclit Vasile este una pripită, lipsită de argumentare juridică, cauza fiind examinată superficial fără a ține cont de circumstanțele de fapt și de drept enumerate supra;

Referitor la încetarea procesului penal în privința lui Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul prevederilor art. 1 și 2 a Legii privind amnistia cu nr.210 din 29.07.2016, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a menționat că:

- nu-i este clar, de ce anume instanța de apel încetează procesul penal privind pe Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D., în temeiul prevederilor art. 1 și 2 a Legii privind amnistia nr.210 din 29.07.2016, adică cu liberarea inculpaților de răspunderea penală, dar nu liberează pe inculpații Ivanov Vitalie și Poclit Vasile D. de executarea pedepse penale, soluție ce corespunde prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală;

- la etapa judecării cauzei penale, după cercetări judecătorești și dezbateri, nu este posibilă încetarea procesului penal în temeiul legii cu privire la amnistie, conform art. 107 Codul penal, dar pronunțarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei;

- în pct. 21 din decizia sa, instanța de apel a menționat următoarele: „În situația în care inculpatul Iovciu Nicolai a solicitat aplicarea legii cu privire la amnistie, și colegiul judiciar nu a reținut nici un impediment legal pentru aplicarea legii cu privire la amnistie din cele stipulate la art. 10 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, [...] ” Pe când un astfel de inculpat nu este pe dosarul penal în cauză.

Referitor la achitarea lui Poclit Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, a menționat:

- reieșind din circumstanțele cauzei penale, Poclit Vasile a fost învinuit că, fiind colaborator activ al Poliției, a admis încălcări ale prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008; art. 4 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006. Poclit Vasile cunoștea cu certitudine că este procurat un alt automobil de același model, și că Poclit Vasile D. și Ivanov Vitalie, prin metoda decupării numărului caroseriei și înlocuirii motorului de la mijlocul de transport deteriorat, au fost falsificate elementele de identificare ale autovehiculului, infracțiunea care a fost tăinuită de la conducerea subdiviziunii Poliției. Astfel, în urma celor menționate consideră că, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Poclit Vasile în baza art. 327 alin. (1) Cod penal a fost făcută corect și legal, respectiv, soluția de achitare este neîntemeiată.

8. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Zagaican Vasile în numele și interesele inculpatului Poclit Vasile D., a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către procuror, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul Penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis, cu

dispunerea rejudecării cauzei din următoarele considerente:

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs ordinar, declarat de procuror, aceasta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de

fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În conformitate cu prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță.

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Efectuând o analiză textuală a părții motivate a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

9.1 În expunerea de motive, care au stat la baza casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit pornește de la deficiențele părții dispozitive a acesteia, relevând că instanța vădit greșit a formulat soluția.

Potrivit dispozitivului adoptat, instanța de apel a dispus respingerea ca nefondat a apelului declarat de procuror și admiterea apelurilor declarate de avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Ivanov Vitalie, avocatul Zagaican Vasile în numele inculpatului Poclit Vasile, avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Poclit Vasile și inculpatul Poclit Vasile, cu casarea parțială a sentinței *"în latura penală privind acuzarea lui Poclit Vasile V. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, Poclit Vasile D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, Ivanov Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal"*, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Poclit Vasile a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, din motivul că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii. A fost încetat procesul penal în privința lui Poclit Vasile D. pe art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal și Ivanov Vitalie

pe art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal în temeiul prevederilor art. 1 și 2 a Legii privind amnistia cu nr. 210 din 29.07.2016, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. În rest sentința judecătorească Cimișlia, sediul Leova din 18 ianuarie 2019, a fost menținută.

Drept urmare, este evident că mențiunea despre casarea sentinței în latura penală privind acuzarea lui Poclit Vasile V. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de "...art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal..." este contrară celor statuate în hotărârea nouă adoptată, în dispozitivul căreia lipsește o nouă soluție referitor la învinuirea dată.

Totodată potrivit dispozitivului pronunțat a fost încetat procesul penal în privința lui Ivanov Vitalie pe art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal în temeiul prevederilor art. 1 și 2 a Legii privind amnistia cu nr. 210 din 29.07.2016, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deși prin ordonanța de modificare a învinuirii inculpatului i-a fost atribuită calitatea de autor a infracțiunii - art. 42 alin. (2) CP. (f.d. 70, vol. II)

9.2 Referitor la învinuirea adusă inculpatului Poclit Vasile V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs ordinar, în contextul criticilor abordate de procuror, constată că instanța de apel a argumentat soluția de achitare prin argumente contradictorii, care în fond se exclud reciproc și nu sunt compatibile aceleiași fapte penale.

Potrivit rechizitoriului (f.d. 328-330, vol. I), inculpatului Poclit Vasile V. i se impută comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, după indicele calificative: "folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice", și art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal după indicii: "falsificarea numărului de identificare ale caroseriei prin ștergere, înlocuire, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane".

La etapa examinării cauzei de către prima instanță, procurorul a intervenit cu ordonanță de modificare a învinuirii, concretizând în aceasta că acțiunile lui Poclit Vasile V. se subscriu infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, însă având semnele calificative: „folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”. (f.d. 80-82, vol. II).

Modificarea învinuirii a fost motivată prin faptul că, hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin. (1) al art. 327 Cod penal și a fost recunoscut constituțional textul „a situației de serviciu” din aceeași normă, în măsura în care, se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

Mai mult ca atât, așa cum este indicat mai sus, din calificarea acțiunilor lui

Poclit Vasile V. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, a fost introdusă sintagma „din interes material ori din interese personale”, în legătură cu faptul că, potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 60 din 07.04.2016 (Monitorul Oficial nr.123-127/246 din 06.05.2016) în art. 327 Cod penal la alineatul (1), textul „în interes material ori în alte interese personale,” a fost exclus.

Totodată, constatând calitatea de organizator de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, a modificat învinuirea și în această parte, acțiunile inculpatului fiind încadrate potrivit art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: *„organizator, persoana care a organizat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și dirijarea realizării ei, adică organizarea și dirijarea realizării infracțiunii de falsificarea numărului de identificare a caroseriei prin ștergere și înlocuire: dacă aceste acțiuni au fost săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Prin sentința primei instanțe Poclit Vasile V. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, totodată, a fost încetat procesul penal de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a dispus achitarea inculpatului Poclit Vasile de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. În partea învinuirilor aduse în baza art. 42 alin. (3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, sentința a fost menținută fără modificări.

Curtea de apel și-a motivat soluția de achitare a inculpatului Poclit Vasile V., de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal prin faptul că *„...potrivit redacției infracțiunilor incriminate inculpatului Poclit Vasile V., în Codul penal, rezultă că infracțiunea prevăzută de art. 276 este o normă specială în raport cu art. 327 Cod penal. Or, art. 276 Cod penal, care se referă la falsificarea elementelor de identificare a unităților de transport de către o persoană publică (alin. (2) lit. c) al acestuia articol) este o normă „specială” în raport cu norma „generală” de la art. 327 Cod penal - ceea ce face inacceptabilă reținerea concursului de infracțiuni în cadrul prezentei cauze penale.”*, fără a ține cont că potrivit actului de învinuire și ordonanței de modificare a învinuirii, inculpatului i se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel făcând trimitere la natura juridică a circumstanței agravante - cu folosirea situației de serviciu, specificate la alin. (2) lit. c) al art. 276 Cod penal, fără o argumentare convingătoare în sensul dat, a depășit limitele învinuirii formulate în actul de sesizare a instanței de judecată.

Cazurile în care se adoptă sentința de achitare sânt enunțate la pct.1) - 5) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală.

Analizând partea motivantă a decizie instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța și-a argumentat soluția de achitare prin faptul că " ...de către acuzare nu au fost prezentate probe convingătoare privitor la faptul că, în ce mod Poclit Vasile V., activând în calitate de șofer al mijlocului de transport, și-a folosit situația de serviciu la schimbarea numărului caroseriei automobilului, adică, de ce anume situația sa de serviciu a dus la schimbarea numărului caroseriei mijlocului de transport sus indicat." - adică lipsa faptei infracțiunii, temei de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

În continuare, motivându-și soluția adoptată, instanța de apel, contrar celor reținute mai sus, indicând prevederile art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, ajunge la concluzia "de achitare a inculpatului Poclit Vasile V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, în legătură cu lipsa elementelor acestei infracțiuni în acțiunile sale".

9.3 Referitor la învinuirea adusă inculpaților Poclit Vasile D. pe art. 42 alin. (5), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal și Ivanov Vitalie pe art. 42 alin. (2), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de recurs ordinar, în contextul criticilor abordate de procuror, în legătură cu încetarea procesului penal în privința ultimilor, în temeiul art. 1 și 2 a Legii privind amnistia cu nr. 210 din 29.07.2016 în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, reține că instanța de apel aplicând prevederile legii nominalizate a omis să constate fapta infracțională imputată inculpaților.

Conform art. 389 alin. (6) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei. Conform art. 57 alin. (1) Cod penal, art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și (2), 10 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, a contribuit activ la descoperirea acesteia. Amnistia se aplică persoanelor inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal, care se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Colegiul penal lărgit notează că în cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (2) din art. (2) Legea nr. 210, instanța va judeca în continuare procesul penal în ordinea generală și, în urma cercetării judecătorești, va constata, dacă nu sunt incidente cazurile, prevăzute

de art. 390 Cod de procedură penală, care conduc la pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Iar, în situația în care, după verificarea și aprecierea probatoriului, se va exclude incidența art. 390 Cod de procedură penală, instanța urmează să constate că fapta infracțională a avut loc și a fost săvârșită de inculpat, iar ultimul este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, însă, dacă inculpatul întrunește criteriile stabilite de art. 1 din Legea nr. 210 și nu cade sub incidența art. 10 al legii date, conducându-se de prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se va dispune încetarea procesului penal.

Se consideră că erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece ea nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

În asemenea condiții, Colegiul Penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe majore, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală: să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cerere de apel, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, pentru a pronunța o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari D., casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Poclit Vasile xxxx, Poclit Vasile xxxx și Ivanov Vitalie xxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.
Decizia motivată este pronunțată la **03 martie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie